

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/196/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114210447
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114210447.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba, v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava, proti žalovanému: C. T., nar. XX.X.XXXX, bytom A., F. XX, o zaplatenie 50,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Prešov č. k. 15 C 396/2014-32 zo dňa 19.5.2015, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 29,99 eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvého stupňa) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 50,70 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 88,70 eur a iných trov v sume 16,50 eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 9.4.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 50,70 eur a na úhradu trov konania. Podľa zdôvodnení v žalobe, žalovaný cestoval dňa 17.8.2013 na linke MHD č. 99 a nepreukázal sa cestovným lístkom, alebo iným platným cestovným dokladom. Citujúc ustanovenia §§ 760, 451 Občianskeho zákonníka a §§ 12 ods. 1, 14 ods. 1, 3, 16 ods. 1, 5 a 17 ods. 1, 3, všetko zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, uzavrel, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný cestoval dňa 17.8.2013 na linke MHD č. 99 v Bratislave a nepreukázal sa platným cestovným lístkom potom, ako bol kontrolovaný kontrolórom žalobcu. Z uvedeného dôvodu žalobca požaduje od žalovaného úhradu cestovného 0,70 eur a sankčnú úhradu 50,- eur v súlade s tarifou, čo spolu predstavuje 50,70 eur. Žalovaný v podanom odpore nespochybnil žalobcom uvádzané skutočnosti, ohradil sa len voči tvrdeniu, že žalobcom mu nebola doručená výzva na úhradu na jeho adresu prechodného pobytu, o ktorej má vedomosť. Zároveň poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a chýbajúce finančné prostriedky, avšak nepredložil dôkazy preukazujúce túto jeho zlú finančnú situáciu. O správaní žalovaného podľa súdu prvého stupňa svedčia aj súvisiace konania, v ktorých sa žalobca voči žalovanému domáha uhradenia totožne dlžných súm, pretože žalovaný opakovane porušuje predpisy a používa dopravné prostriedky žalobcu bez úhrady cestovného, čím sa na jeho úkon bezdôvodne obohacuje. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného týkajúcej sa nedoručenia pokusu o zmier, súd prvého stupňa uviedol, že v prípadné nedoručenie tohto pokusu o

zmier nie je zákonnou podmienkou na podanie tejto žaloby a ani nespôsobuje dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku. Žalobca preukázal odoslanie tohto pokusu o zmier na adresu, ktorú má žalovaný uvedenú v občianskom preukaze, pričom skutočnosť, že žalovaný na tejto adrese sa nezdržiava, nemôže byť na ťarchu žalobcovi, ktorý o tejto skutočnosti nemusí mať vedomosť. S poukazom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia, návrhu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 50,70 eur.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., keď v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za tri úkony právnej pomoci.

Voči tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to v celom rozsahu, keď poukázal na ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p., pričom podľa neho, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Skutkový stav veci je podľa žalovaného taký, že jeho finančná situácia je zlá a nemá finančné prostriedky. Z toho podľa žalovaného vyplýva skutočnosť, že sa nemôže bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu. Ak by mal potrebné finančné prostriedky, táto situácia by podľa žalovaného vôbec nenastala. Opätovne poukázal na to, že žalobca zastúpený jeho právnym zástupcom mal vedomosť o prechodnom pobyte žalovaného v Bratislave, tak preto argument žalobcu, že o tejto skutočnosti nemal vedomosť, považoval žalovaný za zavádzajúci.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného súdu uviedol, že tvrdenie žalovaného v tejto veci považuje za bezpredmetné a účelové v snahe vyhnúť sa uhradeniu dlžnej sumy, keď osobné údaje žalovaného boli zistené z predloženého občianskeho preukazu, ktorým sa žalovaný preukázal revízorovi a ktorý nie je ku dňu podania tohto vyjadrenia na oficiálnej stránke Ministerstva vnútra SR evidovaný ako stratený, alebo odcudzený. V ďalšom žalobca poukázal, že žalovanému bol odovzdaný tzv. informačný leták, v ktorom bol upozornený, že ak dlžnú sumu nezaplatí ani do 30 dňa odo dňa cestovania bez platného cestovného dokladu, pristúpi žalobca k vymáhaniu dlžnej sumy prostredníctvom advokátskej kancelárie, „kedy vzrastie pôvodná pohľadávka v dôsledku uplatnenia nároku advokátom. Ak sa nepodarí doručiť pošte Váš pokus o zmier - výzvu na zaplatenie, nie je to prekážkou podania žaloby“. Žalobca zaslal žalovanému dňa 24.9.2013 pokus o zmier - výzvu na zaplatenie, v ktorom ho upozornil, že ak nezaplatí pohľadávku v stanovenej lehote, pristúpi k jej súdnemu vymáhaniu. Nakoľko žalovaný pohľadávku v stanovenej lehote nezaplatil, podal žalobca dňa 7.4.2014 návrh na vydanie platobného rozkazu. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu je oprávnené vzhľadom k tomu, že v čase podania nebola pohľadávka uhradená, pričom žalovaný pohľadávku ani včas k dnešnému dňu neuhradil. V zmysle tvrdení žalovaného je podľa žalobcu nepochybné, že tento nenamieta nárok žalobcu ako taký, ale len výšku trov súdneho konania. Čo sa týka konkrétneho príslušenstva pohľadávky, obsah tohto pojmu je definovaný v ustanovení § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, keď príslušenstvom pohľadávky sú, okrem iného, aj náklady spojené s jej uplatnením, pričom problematiku súdneho poplatku za podanie návrhu upravuje Občiansky súdny poriadok v spojení so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Ďalej v zmysle ustanovenia § 24 prvá veta v spojení s § 25 ods. 1 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. ...Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Odmeny a náhrady advokátov za poskytovanie právnych služieb sú upravené samostatným predpisom, a to vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z.. V ďalšom žalobca poukázal na to, že žalovaný neuviedol v podanom odvolaní, v čom sa rozhodnutie, resp. postup okresného súdu Prešov považuje za nesprávny, preto považuje podanie žalovaného za neodôvodnené. Záverom poukázal na to, že žalovaného na uhradenie dlžnej sumy vyzýval, pričom ho aj upozornil, že v prípade jej neuhradenia pristúpi k jej súdnemu vymáhaniu, a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V zmysle uvedeného sa zo strany žalobcu nepochybné jedná o výkon práva priznaného žalobcovi právnym poriadkom Slovenskej republiky, a to v medziach platnej legislatívy. Tvrdenia žalovaného v uvedenej právnej veci preto považoval za bezpredmetné a účelové v snahe vyhnúť sa uhradeniu dlžnej sumy. Zároveň si dovoľil upozorniť súd na skutočnosť, že žalobca vedie voči žalovanému celkovo 8 neuhradených pohľadávok, ktoré boli postúpené do správy a vymáhania právnemu zástupcovi žalobcu, pričom v zmysle uvedeného je nepochybné, že žalovaný v minulosti viackrát úmyselne a vedome porušoval prepravné a tarifné podmienky žalobcu, pričom žalobcu nijakým spôsobom ani raz nekontaktoval za účelom uhradenia dlžných súm. Na základe uvedeného žiadal

žalobca potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa s tým, že súčasne si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,99 eur za jeden úkon právnej pomoci á 16,60 eur plus DPH a jeden režijný paušál á 8,39 eur plus DPH.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 9.11.2015 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd na náležité a presvedčivé odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), čo do odvolacích námietok zo strany žalovaného však považuje za potrebné doplniť ďalšie dôvody na potvrdenie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa najmä v tom smere, že akákoľvek, aj zlá finančná situácia (t. j. aj v prípade, ak by žalovaný vedel súdu preukázať, že je bez finančných prostriedkov, neopravňuje žalovaného, aby cestoval dopravným prostriedkom žalobcu bez platného cestovného lístka, t. j. zadarmo. Zároveň je potrebné poukázať k odvolacím námietkam žalovaného vzťahujúcim sa k údajnej vedomosti právneho zástupcu žalobcu o prechodnom pobyte žalovaného tú skutočnosť, že táto námietka je rovnako irelevantná, keď žalovaný sa najneskôr dorúčením platobného rozkazu, a to dňa 1.10.2014 dozvedel o tomto nároku žalobcu, pričom nepochybne o tomto nároku vedel už v čase, keď bol kontrolovaný revízorom žalobcu dňa 17.8.2013 a pri tejto kontrole sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom, preto mal žalovaný dostatok času, až do rozhodnutia vo veci samej súdom prvého stupňa, t. j. do dňa 19.5.2015 k úhrade tejto pohľadávky žalobcu, prípadne, ak by túto pohľadávku uhradil ihneď po vykonanej kontrole, mal dosť času vyhnúť sa trovám vyvolaných týmto súdnym konaním. Nepochybne, nielen z citovaných zákonných ustanovení vo vyjadrení žalobcu k podanému odvolaniu žalovaného, ale aj priamo z Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo žalobcu nechať sa vo veci zastúpiť právnym zástupcom, ktorého si zvolí a z neho následne vyplývajúce právo tohto právneho zástupcu na odmenu za poskytnutú právnu službu v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Prvostupňový súd správne konštatoval v odôvodnení svojho rozhodnutia, že o správaní žalovaného svedčia aj súvisiace konania, v ktorých sa žalobca domáha voči nemu úhradeniu totožných dlžných súm, pretože žalovaný opakovane porušuje predpisy a používa dopravné prostriedky žalobcu bez úhrad cestovného, čím sa na jeho úkor bezdôvodne obohacuje, keď jednak zo spisu, a to z prehľadu živých vecí vyplýva, že na Okresnom súde Prešov boli ku dňu 22.4.2015 vedené, okrem tohto konania, vo veci tých istých účastníkov o tom istom nároku ďalšie 4 konania, pričom z následného prehľadu konaní v podanom vyjadrení žalobcu k odvolaniu žalovaného zo dňa 12.8.2015 vyplýva, že v súčasnosti má byť vedených 8 konaní vo veci tých istých účastníkov z dôvodu nároku žalobcu na nezaplatené cestovné a sankčnú úhradu 50,- eur, nakoľko žalovaný sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom v dopravnom prostriedku žalobcu.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania, nakoľko v danej veci neprichádza v úvahu akékoľvek moderačné právo už aj s poukazom na vyššie uvedené správanie sa žalovaného, ktorý opakovane využíva dopravné prostriedky žalobcu bez zaplatenia cestovného.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý si trovy odvolacieho konania riadne vyčíslil a uplatnil v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v celkovej výške 29,99 eur (odmena 16,60 eur plus 20 % DPH a 8,39 eur plus 20 % DPH režijný paušál), ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.